Dansk Akvarie Blad

Nr. 2 - 2021 **Dansk Akvarie Union**

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarieblad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.
Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union
Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og –klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold: **Side**

Haplochromis latifasciatus	3
Geophagus sp. "Tapajós Orange Head"	8
Eichhornia crassipes og E. azurea	11
Akvariemøder i en Corona tid	14
Hjemmekonkurrencen 2021	15
Pristella maxillaris	16
Neolamprologus multifasciatus	18
DAU årskrus 2021	20
Characidium	21
Søæblet	24
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad	25
Opdrætskonkurrence 2020	25
Generalforsamling i DAU	26
DAU kalender	26
Foreningssiderne	27

Forsidebilledet
Geophagus sp. "Tapajós Orange Head".
Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.
Kasserer: Rud Laursen, Aarhus Akvarieforening.
Bestyrelsesmedlem: Rasmus Hurup, Vejle Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk
E-mail: formand@danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union

Haplochromis latifasciatus.

Haplochromis latifasciatus, Zebraen under vand.

Tekst og foto: Kim B. Pedersen.

Haplochromis latifasciatus (Astatotilapia latifasciata) er endemisk til Uganda, og samtidig en af landets mest ikoniske cichlider. De fleste akvarister har nok på et eller andet tidspunkt stødt på denne smukke fisk, hvis eksistens i hobbyen må betegnes som sikret. I naturen er dens udbredelse dog stærkt begrænset, og spørgsmålet var om jeg overhovedet kunne finde den i det fri anno 2015?

Da jeg i efteråret 2014 på egen hånd var i Uganda og lede efter nye cichliderarter, blev jeg overrasket over den store diversitet af smukke og ukendte arter jeg fandt. Jeg var blevet bidt af Uganda, så det var ikke svært at sige ja til en tur mere derned i efteråret 2015, da en god kammerat samt en amerikansk ichtyolog spurgte om jeg ville med.

Foruden igen at skulle lede efter nye cichlide-arter, havde vi denne gang også en konkret opgave, nemlig at indsamle dna fra alle de arter vi fandt. Dna prøverne i form af finneklip, skal bruges til at kortlægge arternes genomer, som så sidenhen skal sammenholdes med genomer fra andre østafrikanske cichlider. Har man kortlagt de forskellige arters genomer, kan man studere eventuelle slægtsforhold cichliderne imellem, eller bruge det som led i evolutionsteorien for disse fisk. Et andet mindre videnskabelige mål med turen, var blandt andet også at se om jeg kunne finde en mundrugende

Haplochromis latifasciatus hun, hvis unger jeg kunne tage med mig hjem. Unger som skulle bruges både i videnskaben, men også som prydfisk i mit hobby akvarium.

Afsted mod Kyoga systemet.
Enkelte steder på internettet, kan man læse at *Haplochromis latifasciatus* er uddød i naturen. Det vidste jeg ikke var sandt, da jeg var så heldig at fange en enkelt han i Lake Nawampasa i 2014. Tidligere var arten vidt udbredt i hele Lake Kyoga systemet, men efter nilaborrens (*Lates niloticus*) indtrængen i 1970'erne, er mange arter blevet fortrængt, og i særdeleshed fra hovedsøen. Vi kunne have valgt at fiske i Lake Kyoga, men for os der eftersøgte stor artsdiversitet, da gav det bedre mening at fiske i de satellitsøer til Lake Kyoga, hvori nilaborren ikke er forekommende. Om vi så kunne finde *Haplochromis latifasciatus* i nogle af disse, ja det måtte tiden jo vise.

Første fiskedag foregik i den lille Lake Nawampasa, og præcis som året før var der her massevis af små Haplochromis arter at finde. For jeg der søgte mundrugende *Haplochromis latifasciatus*, der var resultatet dog lige så magert som året før, hvor jeg kun fangede en enkelt han. Denne gang fik jeg en enkelt hun, og desværre ikke en med skuffe. Jeg havde nu fisket to gange i Lake Nawampasa, og tilsammen fanget 500+ fisk, men kun to af disse var *Haplochromis latifasciatus*. Næste dag ville vi prøve at fiske i den lidt større Lake Gigati, som eftersigende også skulle indeholde en fin artsdiversitet. Der var også en del fisk at fange, men sammenlignet med Lake Nawampasa, der skuffede den lidt, og der var heller ikke en eneste *Haplochromis latifasciatus* iblandt de cirka 150 fisk vi fik op den dag.

Tredje dag var den sidste dag vi havde i Kyoga systemet, inden vi skulle drage mod syd for at fiske i Lake Victoria. Så det var sidste chance for at fange mig en mundrugende hun, og i det hele taget sidste chance for at se en *Haplochromis latifasciatus,* da disse ikke findes i Lake Victoria.

Humøret reddet af et vod.
Lake Bisina er 32 km lang og 6 km bred. Overfladearealet er 308 km^2, og søen har en max dybde på 3,5 m. Nilaborren var på et tidspunkt tilstede i søen, men er ikke blevet registreret her længe, og må derfor betragtes som forsvundet, eller med en meget lille bestand. Vegetationen langs bredden er domineret af papyrusplanter og vandhyacinter, men enkelte steder er søen fri for bevoksning, og velegnet til vores fiskeri.

Til at starte med sejlede vi ud med et par lokale gutter, for ligesom de foregående dage at fiske med kastenet. Vi var ikke længe om at indse, at der var langt mellem fiskene i

vores net, og hurtigt fik vi en opgivende attitude. Tankerne gik allerede på, om vi måske kunne nå hen til en anden sø, når nu der var så "kedeligt" ved denne. Slukørede kom vi ind til bredden efter en times fiskeri, da en lokal mand pludselig kom løbende med et stort vod - og nu så vi pludselig muligheder for fiskeriet igen. I Uganda er vod, og i det hele taget net med små masker ulovlige, for alle der ikke lige fisker i videnskabeligt øjemed. Manden havde tilsyneladende fået en dispensation til at fiske med det vod, og i og med vi var i selskab med myndighederne fra NaFIRRI (National Fisheries Resources Research Institute), havde vi også lov til at fiske med vores småt maskede net.

Et vod er et yderst effektivt net, som fanger alt hvad der er indenfor dets bredde. Så vi var naturligvis yderst spændte på hvad der kom op, og om der mon kom en mundrugende hun op til mig? Efter et par træk så jeg den første *Haplochromis latifasciatus*, men det var en unge på 2 cm så den smed jeg ud i søen igen. Efter et par træk til, var der endnu en unge, men den kom jeg op i en spand. Min optimisme omkring at finde en mundrugende hun, var på daværende tidspunkt helt forsvundet. De fisk vi fik op var primært små ungfisk der gemte sig i det lave vand – til gengæld var der massevis af dem i hvert træk. I stedet var jeg nu begyndt at spekulere på, om jeg mon skulle forsøge at tage nogle af disse ungfisk med mig hjem, vel vidende at de er noget sværere at holde i live, modsat de helt små unger. Nå, men jeg besluttede at ville samle de *H. latifasciatus* op som vi måtte finde, og ved slutningen af dagen tage stilling til om de skulle med mig hjem.

Efter et par træk til, stod jeg fortsat kun med min ene lille *Haplochromis latifasciatus*, og de lokale hjælpere havde mistet gejsten, og gad ikke rigtig hale i det vod mere. Hvis min drøm om *Haplochromis latifasciatus* skulle lykkes, måtte jeg motivere de lokale - og det kunne kun ske i form af penge. Derfor udlovede jeg en god bonus for hver *Haplochromis latifasciatus* de end måtte fange til mig, og "puff" som med et trylleslag, da var fiskegejsten atter tilbage hos dem.

Da dagen gik på hæld stod jeg med fem *Haplochromis latifasciatus* i min spand, hvilket var noget mindre end hvad jeg havde håbet på. De lokale havde været flittige med vod'et, og fanget mere end 1000 fisk til os, men desværre var der kun ganske få af de som jeg søgte. Vel vidende at det var en chance at tage, besluttede jeg mig for at forsøge at tage disse fem fisk med mig hjem til Danmark. Uganda har udstedt et forbud mod at udføre deres *Haplochromis* arter, og det er derfor mere end tyve år siden at en vildtfanget *Haplochromis latifasciatus* sidst har forladt landet. I og med at vi var der i videnskabeligt henseende, havde vi af myndighederne fået lov til at udføre hvadend

eksemplarer vi fandt interessante – og disse var i høj grad interessante!

Vil fiskene mon overleve udenfor Lake Bisina?

At flytte, opbevare, og rejse med vildtfangede ungfisk på 3-6 cm er ikke helt enkelt. Fra fangsttidspunktet og til vi var i Danmark, der var der en hel uge imellem. I den uge galt det om at udsætte fiskene for så lidt stress som muligt, og hvordan gør man det, når man ikke er cichlideeksportør og uden fine opbevaringsfaciliteter? Jeg købte mig en 20 liter plastikspand med låg, og i den fyldte jeg flasker med drikkevand fra det lokale supermarked. Ned i det rene vand tilsluttede jeg en luftpumpe med iltsten, og derefter i med fiskene. Spanden placerede jeg på vores guesthouse, og den flyttede jeg ikke på hele ugen. Hver dag lavede jeg et 50 % vandskift, for at sikre mig at vandværdierne forblev optimale, og vigtigst af alt; fiskene blev IKKE fodret i hele perioden! Efter et par dage i spanden, døde desværre den største af de fisk jeg havde fanget. Det var super ærgerligt at miste en fisk, især når jeg kun havde så få. Men dagene ved Lake Kyoga var overstået, og jeg kunne ikke tage tilbage og fange flere. Heldigvis klarede de resterende fire fisk sig til afrejsedagen, og nu handlede det om at finde en mand der kunne fylde ilt i vores transportposer. Havde jeg haft en pose med nyspyttede unger, ville ilt ikke have været nødvendigt. Men med disse lidt større fisk, ville jeg ikke tage nogen chance, og tog derfor ned i byen på jagt efter ilt. Vi fandt hurtigt en mand med et svejseapparat, og han ville gerne fylde vores poser med ilt, om end han syntes det var et yderst mærkeligt foretagende.

Fiskene pakket med ilt, ned i en flamingokasse, og i kassen kom et par heatpacks til at afgive varme. Nu var der kun tilbage, at håbe på at fiskene var i live når vi åbnede kassen i Danmark. – Og det var de heldigvis! Efter syv dage uden mad, handlede det nu om at få startet disse fisk langsomt op på kunstigt foder, og for guds skyld ikke lade dem blive syge med bugvattersot.

I fire uger fodrede jeg dem kun én gang om dagen med Tetra Rubin, og kun i en ganske lille mængde. Til min store overraskelse var fiskene vilde med dette foder, og jeg havde derfor ingen problemer overhovedet med at få dem til at æde. Først efter de fire uger var gået, begyndte jeg at give dem lidt frosne mysis, myggelarver og artemia. Nu her tre måneder efter deres hjemkomst, der lever og opfører alle fire fisk sig som hvilken som helst anden af mine cichlider. De to største er hanner, men hvad køn de to mindste har, er for tidligt at sige endnu. Jeg krydser mine fingre for at mindst en af dem er en hun, så jeg forhåbentlig kan få lidt yngel fra dem.

En truet art vi skal værne om.

At have vildtfangede *Haplochromis latifasciatus* gående i mit akvarium, er en fiskedrøm der er gået i opfyldelse. Men jeg kan ikke lade være med at tænke over, hvor trist det er at der ikke er et større antal af dem at finde i naturen. Jeg har nu fisket i tre søer hvor de burde være, og sammenlagt haft næsten 2000 fisk oppe af vandet, for kun at se 8 eksemplarer af *Haplochromis latifasciatus*. Om arten på noget tidspunkt har været talrig, det ved jeg ikke? Men fakta er, at den i dag i hvert fald ikke er det! Selv en af de lokale sagde til mig "*the zebras are rare here*", og når han som dagligt fisker Lake Bisina siger det, så gav vores ene dags fiskeri i søen, måske alligevel et retmæssigt billede af bestanden – 6 ud af 1000 eller i procent, under 1% af fiskemassen i Lake Bisina udgøres af *Haplochromis latifasciatus*. Uden at have ældre data at sammenholde med, så kan den 1 % både være det normale for søen, eller mere plausibelt skræmmende lavt?

I Lake Malawi og Lake Tanganyika ses det at arter forsvinder, som resultat af overfiskeri til akvariehobbyen. Med forbuddet om eksport af *Haplochromis* arter fra Uganda, kan det derfor ikke være grunden til at *Haplochromis latifasciatus* ikke er talrig. De lokale fiskere har heller ikke noget formål med specifikt at fange netop denne art, så hvis den er på vej væk, må det skyldes andre faktorer end fiskeri. Tanken om at indfange og avle på *Haplochromis latisfaciatus*, med henblik på senere genudsætning i søen, blandt andet som man gør det med *Chindongo saulosi* i Malawisøen, er derfor ikke realistisk i Lake Bisina, i hvert fald ikke førend man har fundet årsagen til tilbagegangen.

Desværre er *Haplochromis latifaciatus* langt fra den første, eller sidste cichlideart vi kommer til at se, der er oplistet som CR (Critically Endangered) i IUCN regi. – Så pas godt på den folkens! Dette er en af de arter der indenfor vores levetid, meget vel kan uddø i naturen.

Note.

Siden denne artikel blev skrevet i 2015, har forfatteren været tilbage ved Lake Bisina to efterfølgende gange. Status på *Haplochromis latifasciatus* er uændret, og ved begge lejligheder havde forfatteren held til at fange og hjembringe yderligere et par vilde eksemplarer. Han har tilmed avlet på alle fisk, og holder sig nu en stor flok i et 720 liter artsakvarium.

Geophagus spec. "Tapajós Orange Head".

Geophagus spec. "Tapajós Orange Head".

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen, www.kobenhavnsakvarieforening.dk

Området ved Alter do Chao er det nederste af Rio Tapajós, der er en stor klarvandsflod, som løber fra syd og nordpå til Rio Amazonas. Kommer man der i september eller senere, er vandstanden faldet så meget, at man tydeligt kan se, at bredderne er af fint hvidt sand. Kommer man i samme område i vores sommermåneder (juli/august) vil vandstanden være så høj, at man ikke vil kunne se det samme. Da vil vandet stå så højt, at der vil være vand langt ind mellem træerne. I dette område med stor vekslen i vandstand, lever en af de populære og flotte *Geophagus*. Det er ikke netop i dette område, at den er mest udbredt, men rejser man længere op af Rio Tapajós, vil der være endnu større sandsynlighed for at støde på arten, som har sin største udbredelse lige nedenfor byen Itaituba.

Nu skal man ikke tro, at denne *Geophagus* udelukkende lever i åbent vand over ren sandbund. Kyststrækningen i Rio Tapajós variere en del. Flere steder findes der kyststrækning af store sten. Det betyder at arten kan findes mellem store sten i selve hovedfloden, og i områder hvor bunden består af sand og mindre sten. Fisken kan her søge ly mellem store sten og klippeblokke, og i regnperioden søger fiskene op mellem

træerne – det lyder vildt, men det er det også. Vandstanden kan stige med 10-12 meter, og under disse forhold befinder mange fisk sig imellem træer og buske, som ellers var helt på land i løbet af tørtiden. Det betyder også, at de fisk som ikke er så heldige, at trække sig tilbage sammen med vandet, vil blive fanget i småsøer og vandhuller, som for de flestes vedkommende tørrer helt ud, inden vandet igen stiger i regnperioden. Denne spændende biotop deler denne *Geophagus* med flere andre cichlider. Jeg har selv fanget flere af dem i det nederste af Rio Tapajós for eksempel *Teleocichla proselytus, Geophagus altifrons, Acarichthys heckelii, Apistogramma agassizii, Crenicichla regani* og *Acaronia nassa*, men det er bare nogle få arter af dem der lever her, som jeg har været så heldig at se eller fange.

Rio Tapajós ved byen Alter do Chao.

Geophagus spec. ”Tapajós Orange Head” er en videnskabeligt ubeskrevet art, som også sælges under navnet *Geophagus* spec. ”Red Cheek”. Dette navn forstår jeg dog ikke rigtig, jeg mener helt bestemt, at den orangerøde pande er det mest tydelige kendetegn på denne art, og også en væsentlig faktor, når man skal bedømme fiskens udseende. ”Orange Head” eller ”Orangehovedet *Geophagus*” bliver omkring 20 cm, og passer fint ind i akvarier på 325 liter eller meget gerne større. Akvariet skal selvfølgelig dekoreres således at dekorationen tilgodeser fiskens behov. Et behov er skjulesteder for de fisk, som ikke må være i nærheden når et par vil lege, og et andet og meget væsentligt behov for en *Geophagus* (der betyder jordspiser) er, at kunne fylde munden med bundlag, og derefter si sandet ud gennem gællerne, for så at have fødeemner tilbage i munden. Dette må man ikke forhindre – må der ikke graves i dit akvarium, bør du ikke holde *Geophagus*.

Rio Tapajós med typisk hvid sandstrand.

Der er ikke nogen sikker kønsforskel, udover at det selvfølgelig er hunnen der lægger æg og hannen der befrugter dem, men står du og skal anskaffe dig denne art, må du anskaffe en lille gruppe på for eksempel 4-6 individer.

En af mange små laguner nær Alter do Chao.

Det er ikke særlig svært at få fiskene i leg, vandtemperaturen ved Alter do Chao har jeg målt til 28°C i september måned, og da målte jeg pH 6,5. "Orangehovedet *Geophagus*" er larvophil mundruger, hvilket betyder at æggene afsættes på for eksempel en sten, og at larverne tages i munden, når æggene klækker. Ungerne passes af begge forældrefisk, hvilket betyder, at begge også får mulighed for at tage føde til sig, mens den anden holder ungerne i munden. Opfodringen af ungerne volder intet besvær, de kan som de fleste andre cichlideunger tage nyklækkede *Artemia*, og meget snart vendes til også at tage forskellige typer af fint frostfoder og flagefoder.

Har du endnu ikke haft denne flotte *Geophagus*, så må du være på udkik. Der har siden denne art blev indført første gang jævnligt været import af eksemplarer fanget i naturen, men langt størstedelen af det der sælges er opdrættede eksemplarer. Denne kønne fisk er nem at holde, nem at anskaffe og nem at formerer. Da det samtidig ikke er en art der bliver alt for stor, er det en art som varmt kan anbefales til akvarister, som vil prøve at holde Geophagus for første gang.

Geophagus spec. "Tapajós Orange Head".

Eichhornia crassipes er siden 2016 på listen over invasive arter.

Eichhornia crassipes og Eichhornia azurea

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk

Eichhornia crassipes har jeg lagt mærke til flere gange, og syntes den har en rigtig flot blomst, men egentlig er det *Eichhornia azurea* der har vakt min interesse for nogle år siden, under en rundvisning i vandplante-gartneriet Tropica. Her blev jeg præsenteret for *Eichhornia azurea*, som jeg så i en af de bassiner de har i drivhusene. De fleste af vores vandplanter bliver dyrket på sump, men denne stod under vand. Den har en blød stængel, således at den ikke kan holde sig selv oppe. Og fra denne stængel udgår de lange grønne blade. De sidder på hver sin side af stænglen, men lidt forskudt fra hinanden. Det lyder måske lidt mærkeligt, men det er lidt svært at beskrive. Ser man planten fra "siden" virker den altså næsten flad, mens man ser blade stritte ud til begge sider, når man ser den "forfra". Denne type blade er undervandsblad. Og når planten har vokset sig så stor, at den når overfladen, begynder den at sætte runde overvandsblade.

Jeg blev helt vild med denne plante, og ville gerne prøve at holde den, men jeg fik besked om, at den er meget svær at have med at gøre, og at den sætter krav til vandet. Jeg fik også at vide, at jeg skulle nippe toppen af planten lige før den voksede op til

overfladen, fordi jeg da forhindrede den i, at få de runde blade, som der bestemt ikke var plads til i mit akvarium.

Nu er jeg ikke en ørn til det med planter, men jeg syntes selv at jeg havde denne specielle plante i ret lang tid, inden den begyndte at syne hen. Jeg nåede da at nippe toppen af, og den havde en fremtrædende plads i et ellers ikke for kønt akvarium, den havde selvfølgelig fortjent bedre, men det smukke planteakvarium er stadig kun en drøm for mig.

Eichhornia azurea i mit akvarium.

Eichhornia azurea kan også benyttes i havedammen om sommeren, men den skal have meget lys, og den klarer ikke at overvintre i havedammen. Det samme gælder for *Eichhornia crassipes*, hvis overvands del minder en del om *Eichhornia azurea*. *Eichhornia crassipes* er dog en flydeplante, som ligger og vugger i overfladen med sine runde blade og flotte lysviolette blomster, og sine rødder lige under vandoverfladen, i modsætning til *Eichhornia azurea* som under vand har en stængel, og rodfæste.

Under en rejse til Santarém i Brasilien for nogle år siden, oplevede jeg *Eichhornia azurea* i naturen. Jeg så de store blade lige under overfladen, og den forvandling der sker når planten rammer overfladen er stor. Bladene har en helt anden form, og skal selvfølgelig også være tilpasset et helt andet miljø eller funktion. Der var store områder med denne plante, hvor man kunne se hvorledes bladene sad fast på en lang stængel, som lå i overfladen. Jeg var selvfølgelig overbevist om at dette var *Eichhornia azurea*, da jeg havde set stængel og undervandsblad, men havde alligevel nogen tids tvivl, da jeg i flere bøger så den lysviolette blomst af *Eichhornia crassipes* afbilledet.

Luft: 30°C, Vand: 31°C, pH 7, GH og KH 0.

Eichhornia azurea i naturen.

For en del år siden var jeg rundt ved forskellige vandhuller, fordi jeg skulle fotografere en nøkkerose til en artikel. Under den rundtur faldt det mig også ind, at besøge den lokale akvariebutik, som også har udstyr,

fisk og planter til havedammen. Her så jeg så en *Eichhornia crassipes*. Det er den man dengang kunne benytte i havedammen, og som går under det danske navn Vandhyacint. De oppustede bladstilke virker som svømmeblære, og på grund af den store plads den kræver over vandet, er den ikke egnet til akvarier, men havde man et lille bassin i en reception til et firma eller en udestue, var det bestemt et flot indslag. Man kunne også have glæde af *Eichhornia crassipes* i havedammen, men man skulle gøre sig det klart, at man skulle tage den indendørs til opbevaring i et akvarium om vinteren, hvis man ikke ønskede den skulle gå til. *Eichhornia crassipes* kommer oprindeligt fra Brasilien, men er nu til dags udbredt verden rundt. Den er mange steder en stor plage, da den vokser hurtigt, og helt dækker store vandområder. Dette har også medført at den i 2016 kom på listen over invasive art i EU, som ikke må handles eller videreformidles indenfor EU. *Eichhornia azurea* har derimod heldigvis kun en udbredelse i det tropiske og subtropiske Amerika.

Litteratur.

Baensch, Paffrath & Seegers, Gartenteich Atlas, Mergus.
Riehl & Baensch. Aquarien Atlas Band 1, Mergus.
Kasselmann, C. Aquarienpflanzen, Ulmer.
Tropica Aquarium Plants, Tropica.

Akvariemøder i en Corona tid.

Tekst: Tonny Brandt Andersen www.danskakvarieunion.dk
Foto: Heine Dupont http://www.vejleakva.dk/

Hvad gør vi når vi ikke kan mødes i akvarieforeningerne på grund af Corona forsamlingsforbud, eller fordi vi udelukkes for at holde møde på skoler, biblioteker eller hvor vi nu plejer at holde vores møder.

Jeg er medlem af flere akvarieforeninger, og efterhånden som det er gået op for foreningerne, at det er noget langvarigt noget, er man gået nye veje. Skolebørn kan være i skole online, møder i firmaer kan holdes online, så hvorfor ikke også akvariemøder.

Københavns Akvarieforening har løst møde problemet ved at benytte online tjenesten Zoom til deres møder. Jeg er medlem af KA, og som bosiddende i Billund Kommune er der langt til møder i København, men nu kan jeg også deltage. KA holder 2 Zoom møder hver måned. Det ene er en opdrætsgruppe, hvor vi taler om hvordan det går med vores fisk og specielt opdræt. Det andet møde er hele foreningen, det vil sige for en stor del de samme personer. Dette møde benyttes til at tale om ting i akvariehobbyen, vise sine akvarier frem ved hjælp af vores mobiltelefoner og senest havde KA et foredrag om en fangstrejse til Peru.

I Vejle Akvarieforening hvor jeg også er medlem, har vi prøvet med møder på Google meet, og det har vist sig at være en succes. Vi holder nu møde online på Zoom hver anden tirsdag. Det ene møde virker ligesom et traditionelt hjemmemøde. En person går rundt med en mobiltelefon og viser og fortæller om sine akvarier. Det andet møde er til foredrag. Indtil nu har det været foredrag med en længde på 30-60 minutter, og efterfølgende akvariesnak. Ved at holde møder online ser vi pludselig også medlemmer bosat på Sjælland og det nordlige og sydligste Jylland.

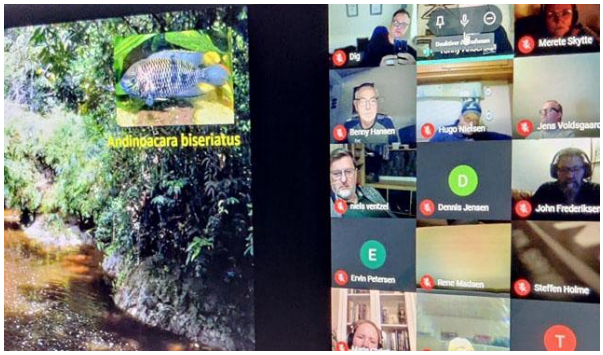

Online foredrag i Vejle Akvarieforening.

Nordisk Cichlide Selskab har hvert år et stort anlagt møde med flere foredragsholdere fra udlandet. I år er det skåret i mindre bidder, og man har således kunne høre foredrag online, med de foredragsholdere som man ellers havde aftale med til årsmødet.

Det er ikke kun akvarieforeningerne som er gået nye veje. Jeg er også med i et par modeltog klubber, og den ene er en international klub. Vi er i gang med at planlægge det kommende træf i Danmark, hvor vi plejer at få besøg af medlemmer fra Norge, Sverige og Tyskland. Da planlægnings-møderne nu holdes på MS-Teams, kan medlemmerne i disse lande også deltage i planlægningen.

Det er tydeligt, at de foreninger som griber chancen og tænker nyt, får noget positivt ud af online møder, og jeg tror bestemt, at flere foreninger vil fortsætte med online møder, også efter at Corona restriktionerne er blevet fjernet.

DAUs Region Sjælland er optimistiske og planlægger afholdelse af hjemmebedømmelseskonkurrence 2021.

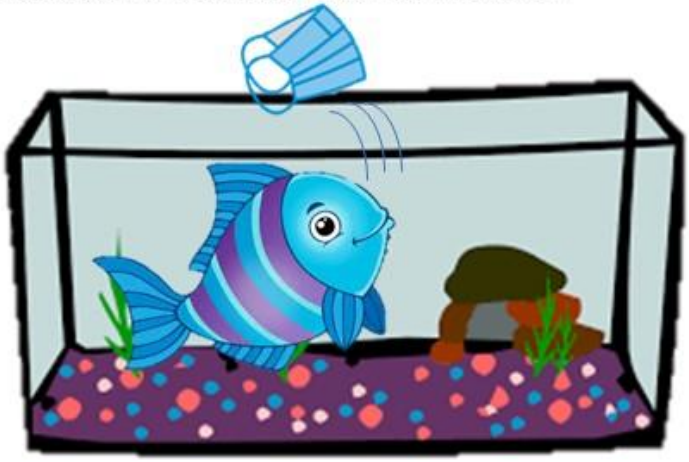

Vi satser på, at vi kan smide mundbind og mødes igen, så der kan gennemføres bedømmelser hjemme hos jer

SØNDAG DEN 26. SEPTEMBER 2021

Klubvinderne kan forhåbentlig se frem mod et danmarksmesterskab som forventes afviklet søndag 10-10-2021. Mere om det senere.

Så hvis du vil være klar med et akvarium hvor det er tydeligt, at fiskene er udvoksede og planterne ikke er nyindkøbte men i god vækst, så det hele bare spiller, er det måske allerede nu du skal overveje hvordan det skal indrettes, og søge efter de fisk og planter du mangler.

Corona restriktioner = tid til at nørde din hobby.

Tilmeldingsprocedure udmeldes når vi nærmer os starten af september måned.

Pristella maxillaris.

Tekst: Tage Billeskov, www.aarhus-akvarieforening.dk
Fotos: Tonny Brandt Andersen http://www.vejleakva.dk/

Signaltetraen, Pristella-Tetra, Vimpeltetra, Røntgentetra er blot nogle få af de populærnavne, som denne fisk har fået hæftet, på sig. Dens tidligere navn var *Pristella riddlei,* og den blev første gang indført levende til Europa i 1942. Den var da en af de første tetra, som kom i vore akvarier sammen med den lidt tidligere indførte *Hyphessobrycon flammeus,* også kaldet Rød Rio eller Rød Tetra.

Hyphessobrycon flammeus var nem at opdrætte og vandt meget hurtigt terræn, men lidt anderledes var det med *Pristella maxillaris.* Selvom den var hårdfør og nem at holde i almindeligt postevand, stillede den store krav til vandets hygiejniske forhold, når den skulle opdrættes - meget højere krav end for eksempel de barber og labyrintfisk, som opdrættedes i den tid. Det er ikke så mærkeligt, at den på det tidspunkt blev kendt for at være en »problemfisk«.

Pristella-Tetra *Pristella maxillaris*.

Men ros skal den have, det var nok denne tetra, der dengang gav opdrætterne de største og første erfaringer i, hvordan man sikrest fik æg og unger af ægspredende karpelaks. Læser man de tyske tidsskrifter fra sidst i tyverne og først i trediverne, kan man finde flere artikler om opdrætsproblemer - og erfaringer med disse fisk. De var virkelig om sig de tyskere ... !

En stime af *Pristella maxillaris* er virkelig en pryd i selskabsakvariet, og med en stime menes mindst 10 stk. - meget gerne mange flere. Dog skal man lige have for øje, at den kræver masser af fri svømmeplads, og nogle tætte randbeplantninger langs akvariets ruder (ikke forruden - vel!). Med dette akvarieinteriør får man mest ud af sine »Pristellaer«.

Ellers stiller den ikke store krav til akvaristen, blot han sørger for hyppige vandskift, og en rig og afvekslende kost. Den er ikke kræsen og tager næsten alt, hvad man byder den. Vil man have fuldvoksne fisk, er det et absolut **must** jævnligt at give den levende foder i opvækstperioden, da den ellers vil stoppe sin vækst ved 3/4 størrelse. Stopper den væksten ved denne størrelse, er det utroligt svært at rette op på tidligere tiders slendrian. Det man først lægger mærke til hos denne fisk, er den meget flotte rygfinne. Og den er ikke bare til pynt. Det har nemlig, ved

laboratorieforsøg, vist sig, at den har en funktion som kommunikationsmiddel. Med vippende bevægelser signalerer den til sine artsfæller i stimen, og det er med til at holde stimen sammen. Ved de før omtalte forsøg formastede man sig til at klippe rygfinnen af dem (puh!), og man kunne så blot konstatere, at fiskene ikke længere kunne holde sammen.

Kønsforskellen er tydelig ved at hunnen er mere fyldig i bugen end hannen. Men vil man være sikker på at få fat i en han og en hun til et forestående opdræt, kan man prøve at fange fiskene op. Der findes nemlig på hannens gatfinnen nogle små kroge, som i de fleste tilfælde vil hænge fast i nettet. Disse kroge er ikke synlige for det blotte øje, og de har en meget vigtig funktion, idet de af hannen bruges til at fæstne sig fast til hunnen under selve æglægningen. Inden man sætter fiskene i leg, bør man intensivere fodringen nogle måneder i forvejen, og imens kan man rigge at akvarium til. Et glasakvarium. uden bundlag er velegnet, og efter at det er omhyggeligt rengjort, fyldes det med vand, hvis værdier ligger på 10° dH og med en pH på 7, værre er det faktisk ikke. Temperaturen bør ikke komme under 25°C. og som legeplanter kan for eksempel Javamos anvendes. Vandet gennemluftes til det er fuldstændigt, klart, og belysningen bør ikke være for kraftig.
Cirka en uge før »søsætningen« adskilles parret, og er fiskene fodret godt op til narrestreger, går de som regel i leg dagen efter at de igen sættes sammen - eller dagen efter igen.

Æggene er små og gennemsigtige - og der er mange! En god hun kan lægge mellem 500 og 600 æg ved hver leg. Indtil nu er det faktisk ret let, men så begynder vanskelighederne. Æggene er ret ømfindtlige overfor skimmelsvampe og det er sjældent, at de ikke bliver angrebet. Dette kan egentlig også tyde på, at æggene i hunnen er for gamle, men så er der ingen anden udvej end at prøve igen. Parret adskilles og fodres og kan sættes i leg 8 - 12 dage senere. Længere tid tager det ikke for hunnen at danne nye æg. Efter endt leg fjernes parret.

Æggene klækker efter cirka 30 timer og de endnu ikke færdigudviklede unger sætter sig fast i planter og på glasruderne. På det sjette døgn er ungerne fritsvømmende og de svømmer nu rundt tæt ved bunden på jagt efter føde. Ungerne er meget små og gennemsigtige, og de skal fodres med tøffeldyr/infusorier.

Meget snart kan man dog begynde at fodre med for eksempel nyklækkede nauplier af *Artemia salina* eller frosne Bosmider. Og nu går det stærkt, i løbet af de næste 4 uger vokser de så meget, at de kan/skal flyttes over i et større opvækstakvarium - og så er parret egentlig klar til næste omgang. Men lad være -du skal nok få din lyst styret med det første kuld.

Neolamprologus multifasciatus vogter over sine sneglehuse.

Neolamprologus multifasciatus.

Tekst: Tage Billeskov, www.aarhus-akvarieforening.dk
Fotos: Tonny Brandt Andersen http://www.vejleakva.dk/

Leder du efter en spændende fisk til det lille akvarium på 30 - 50 liter, du lige har plads til i reolen, skulle du tage at prøve *Neolamprologus multifasciatus*. Den bliver ikke ret stor, da hannen kun bliver op til 4,5 cm og hunnen bare bliver 2,5 cm. På kroppens gulbrune grundfarve findes der 12 til 16 mørke tværbånd, og det er mange, deraf navnet *multifasciatus*. Disse tværstriber går fra bugen og helt op i rygfinnen. Yderligere 4 til 5 tværbånd pryder halefinnen, og ryg-, gat- og halefinne har en svag gul søm. Bugfinnerne har en hvid kant forrest og øjnene er blå.

Kungwe Bay, Lovu Bay og Niamkolo Bay lyder som det rene volapyk, men ikke for denne fisk, da det er dens levesteder i Tanganyikasøen, hvor den er endemisk. Her kan man finde den på dybder mellem 9 og 15 meter, og den holder til, hvor bunden består af sten og grus, men vigtigst af alt, tomme sneglehuse. Fisken er i naturen ret sjælden, og dens størrelse gør det yderst vanskeligt at fange den, ikke mindst på grund af, at den er meget sky. Ved den mindste fare eller forstyrrelse dykker den lynhurtigt ned mellem de tomme sneglehuse, eller endnu bedre ind i dem.

Da fisken ikke kræver et ret stort akvarium, er det mindste man kan gøre at kræse lidt for indretningen og biotopopbygningen. Langs bag- og sideruderne kan man opstable kildekalk eller lignende, så man får en lille slugt. Man kan nøjes med sideruderne, og så lave en baggrundskasse, eller man kan lave en opbygning af begge dele i flamingo.

I bunden lægges et 4 til 5 cm tykt bundlag af fint sand, som man normalt bruger i østafrikanske sø-akvarier. Oven på dette strøs der med gavmild hånd et lag tomme sneglehuse, og der må ikke spares på dem. Hvis man ikke er til fransk madkunst, kan det godt være vanskeligt at få fat i tomme sneglehuse af Vinbjergsneglen, for det er op i den størrelse vi skal. Ellers kan man bare koge dem og derefter smide kødet væk, hvis man ikke kender nogen, der vil spise dem.

I Tanganyikasøen findes der en del sneglearter, som har en stor lighed med visse sneglearter fra saltvand, og tomme sneglehuse fra disse saltvandssnegle kan man som oftest købe i offentlige akvarier og zoologiske haver.

Synes du, at akvariets interiør bliver for lyst eller kedeligt, er der intet der hindrer dig i at bryde dette med nogle grønne planter. Det mest biotoprigtige er *Vallisneria* og *Ceratophyllum* (Hornblad). Lidt udenfor biotopen, men meget dekorativ er planten *Anubias barteri* var. nana, som er lidt nemmere at "styre" end de to foregående arter.

Neolamprologus multifasciatus er en aktiv graver, og i løbet af meget kort tid vil den have gravet et krater omkring det udvalgte sneglehus. Krateret kan nå helt ned til akvariebunden, hvor sneglehuset ender sin mobile tilværelse. Sneglehuset bliver derefter delvis dækket til igen med sand, således at kun åbningen lige akkurat stikker op over sandet.

Vandets temperatur skal holdes på 24 til 26°C. og bor du her i Århus, skulle der ikke være problemer med vandværdierne, men vi tager dem med alligevel. pH'en skal holdes på 8 og hårdheden bør ligge mellem 20 og 25 dH.

Udover størrelsen er der ikke nogen større kønsforskel, dog kan hunnerne blive lidt mere gullige i grundfarven. Arten hører ikke til de sværeste at opdrætte, blot man sørger for hyppige vandskift og en rig afvekslende kost i form af diverse frosne myggelarver og andet godt fra "foderfryseren".

Ved leg afsættes æggene højt oppe i sneglehusets runding, og det er hunnen, som står for pasningen af æg og unger i de næste 14 dage. Pasningen afbrydes kun når hun ikke kan modstå fristelsen af en god fodring. Og her er endnu en fordel ved sneglehuse af Vinbjergsneglen. Sneglehusene er nemlig let gennemsigtige og holder man dem op mod lyset, kan man se, om der er æg eller unger i dem - eller slet ingen...!!

Når ungerne kommer ud af sneglehuset, er de bare 4 til 5 mm lange, men de kan straks tage nyklækkede nauplier af *Artemia salina*. Kuldet bliver sjældent større end 20 unger, og det er ikke usædvanligt, at kuldet er mindre. Vil man beholde alle ungerne, kan man enten tage dem op og flytte dem over i et andet akvarium, eller man kan tilføre akvariet endnu flere sneglehuse, som ungerne så kan søge skjul i. Med den sidstnævnte løsning kan der så efterhånden vokse flere generationer op i samme akvarium.

Der findes en del andre små sneglehus-legende cichlider fra Tanganyikasøen, som

man kan holde sammen med denne, men størst glæde og indsigt i artens adfærd får man, hvis man holder dem for sig selv i et specialakvarium.

Vil du vide mere om disse spændende sneglehuslegere, findes der en bog på dansk fra 1988, som hedder "Tanganyikasøens sneglehuslegende cichlider" af Benny B. Larsen. Yderligere informationer omkring akvarieindretning og biotop kan du finde i bogen "Cichlideakvarier" af Benny B. Larsen og F. Ingemann Hansen.

DAU årskrus 2021

Motivet på årskruset 2021 blev rødfinnet skivekarpelaks *Myloplus rubripinnis*.

Der er stadig 2020 krus med motivet *Xiphophorus hellerii* "Quintana Roo, Mexico" på lager.

Krus kan købes for 50,- kr. på vores stand på forskellige messer.

Characidium.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk

Det ligner ikke en tetra, i hvert tilfælde må det så være en alt for lang tetra, som er nødlandet. Første gang jeg så den er vel nok omkring 1990, men dermed ikke være sagt at den ikke har været i landet før. Jeg så den i Planteimporten, som ofte har taget nogle ikke helt almindelige fisk hjem. Med min nysgerrighed for mystiske fisk, købte jeg straks nogle stykker, og jeg måtte selvfølgelig hjem og slå fisken op. Jeg kan godt lide at vide noget om det jeg holder i mine akvarier. Det skulle selvfølgelig gerne være sådan, at man tilpasser fiskens omgivelser til fiskens behov. Når jeg skal finde oplysninger kaster jeg mig først over Mergus Atlas. Der findes et indexbind for de første 5 bind og yderligere et par bind er kommet til i serien siden. Når jeg har fundet fisken, og et eller flere navne på den, går jeg også i gang med andre bøger. Det jeg kom frem til var, at der var en del arter eller mulige arter, som ligner hinanden så meget, at jeg aldrig blev sikker på, hvilken art jeg havde i mit akvarium. Men da de skal holdes nogenlunde ens, så kunne jeg jo alligevel læse om dem.

En fisk som nærmest hopper rundt på bunden, og er en dårlig svømmer, er oftest en fisk der har tilvænnet sig et liv i stærk strøm eller brændingszonen. Alligevel havde jeg arten i et 45 liters akvarium med planter. Jeg så ofte fisken hoppe fra bunden til et planteblad eller fra blad til blad. Den befandt sig tilsyneladende udmærket i sit nye hjem.

Jeg havde fisken igennem længere tid, men opnåede aldrig at få noget leg ud af dem. De var bare et spøjst indslag i mit lille akvarium, hvor jeg på et tidspunkt også satte andre fisk i. Det gav ingen problemer, den bundlevende tetra er også en udmærket selskabsfisk.

Quebrada Muchileros nær byen Florencia.

Undervandsfoto af *Characidium* i Quebrada Muchileros.

I naturen har jeg set *Characidium* et par gange. Første gang var på en tur til Colombia, hvor jeg oplevede nogle pæne store eksemplarer ligge lige foran min dykkermaske. Det fik jeg også et rimeligt billede af. Floden hvor jeg så fisken, var med stenet bund og der var rimelig fart på vandet. Jeg har også siden set *Characidium* i Colombia og Uruguay. I Colombia var der en lille sjov hændelse, idet vi var 8 personer samt en chauffør i en Nissan Petrol (en landroveragtig bil). Jeg sad på forsædet sammen med Alf Stalsberg, som havde arrangeret turen. Og da vi kom til et sted på grusvejen, hvor der løb lidt vand inde i siden, så sagde Alf, sådan lidt for sjov, at jeg skulle holde øje med om der var fisk der. Det var ikke meget andet end en lang vandpyt, men vandet kom vel et sted fra og løb et andet sted hen. Sikkert et resultat af den megen regn der havde været i dagene før. De andre troede derfor også at det bare var mig der returnerede spøgen, da jeg sagde at jeg havde set en fisk. Jeg rettede det til at der var noget der bevægede sig, så var der større chance for at jeg havde ret. Bilen blev stoppet, og Alf og Jeg stod ud. De andre var pakket så godt sammen på den ringe plads der var bag i bilen, at de ikke ønskede at stige ud.

Små *Characidium* svømmede i vejkanten.

Alf konstaterede at der var fisk, og jeg fandt mit kamera og et fiskenet, og så blev der fanget nogle meget små eksemplarer at *Characidium*. Der blev talt lidt om hvor

heldigt det var for mig, at der var fisk, men jeg var nu sikker på, at der var et eller andet, for det jeg havde set var små plask i vandoverfladen, idet vi passerede. *Characidium* så jeg også i andre floder i Colombia. Det var floder der mindede meget om floden i Ecuador, både med hensyn til vandbevægelse og bundforhold.

Characidium ranchovi.

I Uruguay var det en anden art jeg så. *Characidium ranchovi*, som jeg tog et billede af i et medbragt fotoakvarium, er anderledes i tegningerne. Jeg syntes også umiddelbart at der var noget reflekterende farvespil på dens krop, men hvor meget erindre jeg ikke i dag. Det er ikke en fisk jeg har haft under observation i længere tid. Forholdene på levestederne i Uruguay var stort set identiske med dem jeg kendte fra Ecuador, dog var temperaturen meget lavere. Alligevel vil jeg sige at den type flod hvor jeg har oplevet dem har en hel del til fælles også temperaturmæssigt. I en sådan flod flyder vandet hurtigt, og et regnvejr kan hurtigt påvirke temperaturen længere ned ad floden. I Colombia har jeg besøgt en flod som havde en temperatur lige over 30°C, hvor den nogle dage efter, og efter et regnskyl, havde en temperatur lige over 20°C. Temperaturen var altså faldet med lige ved 10°C.

Jeg har set dette sjove bekendtskab én gang siden i handelen i København. Det er altså ikke en man ser så ofte, og når du gør det, så er det med at springe til, ellers er de måske solgt når du har bestemt dig.

Søæblet.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk

Søæblet fra slægten *Pseudocolochirus* er et sjovt, lidt over 15 cm. stort dyr som lever flere steder i Stillehavet og det Indiske Ocean. Det pudsige navn har dyret fået på grund af dets udseende når det har trukket sig sammen til en bold. Det er et af de almindelige hvirvelløse dyr, som man ofte ser i handelen, og så er det meget smukt, med stærke farver som man ofte ser det med dyr fra saltvand.

Søæblet bevæger sig ved hjælp af fem rækker af suge fødder, som på den viste art er orangegule mod den blå krop. Øverst ses de røde fangstarme som omkranser munden. Disse benyttes til at fange dyrets føde, som består af forbi strømmende plankton.

Ved fodring skal der tages specielt hensyn til dette dyr, som jo ikke bevæger sig efter føden, men venter på at føden skal komme forbi. Derfor skal der fodres med varieret levende og frossent foder, samtidig med at det sikres at Søæblet spiser. Er man ikke påpasselig med fodringen vil dyret syne hen og til sidst vil det dø af sult. Noget der kan være farligt for akvariets øvrige beboere, da Søæblet kan udskille en dødelig gift ved dyrets død.

Næste nummer af Dansk Akvarie Blad.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. juni 2021.

Dansk Akvarie Blad nr. 3-2021 forventes udsendt i starten af 3. kvartal 2021.

E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

Opdrætskonkurrencen 2020.

Vores opdrætskonkurrence for 2020 er slut, og den individuelle konkurrence fik en klar vinder, idet Børge Bech Jensen fra Viborg Akvarieforening opnåede hele 310,5 points. Nummer 2 blev Kristian Iversen fra Aarhus Akvarieforening med 131 points. Viborg Akvarieforening vandt også forenings-konkurrencen. De opnåede 409 points, mens der var hård kamp om 2. pladsen mellem Alssund Akvarieforening og Aarhus Akvarieforening med henholdsvis 202 og 200,5 points. Diplomer vil blive delt ud til foreningerne i forbindelse med et arrangement senere på året, når Corona restriktionerne tillader det.

Generalforsamling.

Vores generalforsamling aftalte vi at holde under Vejle Akvariemesse 2021 i februar måned. På grund af corona-virus og forsamlingsforbud er messen aflyst i 2021, og dermed forsvinder arrangementet som vi skulle knytte vores generalforsamling til.

Ifølge vores vedtægter skal vores generalforsamling afholdes inden udgangen af april måned, og indkaldes med 6 ugers varsel. Vi vil derfor indkalde til generalforsamling når vi ved noget mere om hvornår myndighederne ændre forsamlings-forbuddet.

TERRAJOVA.EU
- LED Belysning til hjem, virksomhed og hobby

DAU's kalender.

DAU's generalforsamling er udsat på grund af Corona.
Hjemmekonkurrence Region Sjælland. 26. september 2021. Tilmeldingsfrist 16. september 2021.
Viborg Akvariemesse 2021. 2.-3. oktober 2021. Viborg Akvarieforening afholder messe.
Hjemmekonkurrence DM. 10. oktober 2021. Tilmeldingsfrist 30. september 2021.
Vejle Akvariemesse 2022. 26.-27. februar 2022. Vejle Akvarieforening afholder messe.

BSSW REPORT er et tysk og engelsksproget tidsskrift omhandlende Barber, Tetraer, Maller og Smerlinge.

Du kan se mere på foreningens internetside: https://ig-bssw.org/

Foreningssiderne.

Sjælland:

Aktive Akvarister Øresund
http://www.aaoe.dk/

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
http://www.3650fisk.dk/

Holbæk Akvarie Klub
https://www.akvarieklub.dk/

Karlemosens akvarieklub
https://www.facebook.com/groups/306542679402836/

Københavns Akvarieforening
http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Lyngby Akvarieforening
http://www.lyngby-akvarieforening.dk/

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
http://nk-akvarieklub.dk/

Roskilde Akvarieforening
https://www.roskilde-akvarieforening.dk/

Storkøbenhavns Akvarie Klub
http://www.kak.dk/

Vestsjællands Akvarie- og Terrarieklub
https://www.vatk.dk/

Jylland:

Alssund Akvarieforening
http://www.facebook.com/AlssundAkvariefo
rening

Horsens Akvarieklub
https://www.facebook.com/groups/8800879
18774680/

Randers Akvarieforening
http://www.randers-akva.dk/

Silkeborg Akvarieforening
http://www.saf.dk/

Skive & Omegns Akvarieforening
http://skiveakvarieforening.dk/

Vejle Akvarieforening
https://vejleakva.dk/

Viborg Akvarieforening
https://viborg-akva.dk/

Aarhus Akvarieforening
https://www.aarhus-akvarieforening.dk/

Specalforeninger:

Skandinavisk Killiselskab
http://www.killi.dk/da/